

בבית המשפט העליון

רע"א 6449/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקשת: מדינת ישראל – רשות המיסים

נגד

המשיבים: 1. יהושע גוזס
2. שלומית גוזס

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת ר' ערקובי) בת"א 54237-04-18 מיום 6.6.2021

בשם המבקשת: עו"ד יורם הירשברג

בשם המשיבים: עו"ד דוד ששון

פסק-דין

לפני בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופטת ר' ערקובי) בת"א 54237-04-18 מיום 6.6.2021, בה הורה בית המשפט למבקשת למסור לידי בא-כוח המשיבים נוהל שעניינו עבודת אגף המודיעין בנציבות מס הכנסה, במלואו.

הרקע לבקשה

1. משיב 1 (להלן: המשיב) הגיש לבית המשפט המחוזי תביעה נגד המבקשת לקבלת תגמול כספי בסך של 5,000,000 ש"ח בגין מידע שסיפק לה לפיו חברה ציבורית כללה בדוחותיה הכספיים פרטים מטעים בניסיון להערים על רשויות המס והציבור (להלן: החברה). המשיב טען כי פנה לרשויות מס הכנסה והציע להם את המידע, ונמסר לו כי בתמורה למידע יהיה זכאי לקבלת 20% מכל הכנסה שתושג בעקבותיו. על כן, העביר את המידע למבקשת ובנוסף מסרו גם לרשות לניירות ערך, למשטרה ולגורמים

אחרים. לטענת המשיב, בעקבות המידע שמסר נדרשה החברה לשלם לרשויות המס מיליוני שקלים, אולם חרף זאת ובניגוד להבטחות שקיבל, המבקשת מסרבת לשלם לו את חלקו בתואנה כי המידע שמסר אינו עומד בקריטריונים המזכים בתשלום. יוער כי בשלב מסוים, בהחלטת בית המשפט מיום 7.5.20 הצטרפה לתביעת המשיב גם משיבה 2, אשתו. למען הנוחות אפוא יכוננו להלן השניים יחדיו: המשיבים.

2. בכתב ההגנה מטעם המבקשת נטען בין היתר, כי ככלל העברת מידע לרשות המסים אינה מזכה בגמול למעביר המידע. אמנם, בהתאם לנוהל מודיעין פנימי וחסוי של הרשות (להלן: נוהל המודיעין או הנוהל) קיים הליך חריג ומצומצם ביותר המאפשר הענקת גמול למודיע, אולם זאת בתנאים שאינם מתקיימים בענייננו.

3. ביום 3.11.2020 הגישו המשיבים בקשה למחיקת כתב ההגנה. במסגרת הבקשה נטען כי במענה לדרישת גילוי ועיון במסמכים שהועברה למבקשת בהתאם להחלטת בית המשפט, היא השיבה כי מרבית המסמכים בלתי רלוונטיים או חסויים, לרבות הנוהל שבמוקד כתב הגנתה. המשיבים טענו כי אין לקבל מצב דברים בו טענת ההגנה העיקרית של המבקשת מבוססת על נוהל שהיא מסרבת לחשוף. המבקשת טענה בתשובה כי מילאה אחר דרישת גילוי המסמכים שהופנתה אליה, וכי עצם העובדה שטענה לחוסר רלוונטיות, לסודיות או לחיסיון מסמכים מסוימים אינה מעידה על זלזול או על אי-קיום החלטות בית המשפט. מחיקת כתב הגנה מהווה סנקציה דרסטית שיש להפעילה במקרים קיצוניים בלבד והמקרה דנן אינו נמנה על מקרים אלה. בהתייחסות נוספת שהגישה המבקשת הוסיפה כי נוהל המודיעין חסוי בהיותו נוהל פנימי אך אין כל מניעה להעבירו לעיון בית המשפט.

4. ביום 29.12.2020 ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי בבקשה. נקבע כי טענת המבקשת בנוגע לחיסיון הנוהל אינה יכולה להתקבל וכי אין מקום להסתיר את הנוהל מעיני הציבור. המבקשת יצאה במסע פרסום להגברת המודעות לתשלום מס אמת ולשם כך פרסמה בציבור את הקמתו של "קו הצדק" אליו רשאי הציבור לפנות על מנת למסור לרשות מידע על עבירות מסים אליהן הוא נחשף, בציון האפשרות לקבל גמול בתמורה לכך. אלא שמשעה שהציבור אינו חשוף לנוהל הקובע את התנאים לתשלום אותו הגמול, אין תועלת בקיומו של הנוהל. משכך, קבע בית המשפט כי הנוהל אינו בא בגדרו של מסמך פנימי כי אם מסמך בעל אופי ציבורי. בית המשפט הוסיף כי התנהלות זו של המבקשת המציעה תגמול מחד גיסא, אך חוסמת את דרכו של מבקש התגמול ואינה חושפת את התנאים לקבלת הגמול מאידך גיסא, אינה סבירה ואינה הגיונית. עמדתה של

המבקשת לגבי חיסיון וסודיות הנוהל אינה ברורה בשים לב לכך שהיא מצאה לפרט את התנאים הקבועים בנוהל במסגרת תשובותיה וכתב הגנתה. חרף כל האמור סבר בית המשפט כי מחיקת כתב הגנה היא צעד קיצוני וחרוג המונע את בירורו של ההליך, ועל כן ניתן להסתפק באזהרה שאם לא יומצא הנוהל למשיבים, עלול הדבר להוביל למחיקת כתב ההגנה. בית המשפט הורה אפוא למבקשת להמציא את הנוהל ולהשיב לשאלות המשיבים הנוגעות לו בתוך 30 ימים.

5. אלא שבכך לא תם הדיון. ביום 15.2.2021 פנו המשיבים לבית המשפט בבקשה נוספת בה התבקש בית המשפט, בין היתר, לחייב את המבקשת להעביר לידיהם את הנוהל המלא. במסגרת הבקשה נטען כי חרף החלטת בית המשפט מיום 29.12.2020, המבקשת לא גילתה את הנוהל באופן מלא אלא רק חלקים ממנו. בתשובתה טענה המבקשת כי היא העבירה למשיבים את מלוא המידע הנוגע למתן גמול למודיע, לרבות החלקים הרלוונטיים מתוך הנוהל.

6. ביום 3.5.2021 התקיים דיון לפני בית המשפט המחוזי בו נחקר המצהיר מטעם המבקשת. במהלך הדיון הבהירה המבקשת כי הנוהל עוסק במגוון נושאים שעניינם איסוף מודיעין וכי אין בנמצא נוהל מיוחד העוסק בתשלום הגמול בלבד. על רקע זה הורה בית המשפט למבקשת להגיש תצהיר לתמיכה בטענה זו, וכן להגיש לעיונו את הנוהל הכולל על מנת שיבחן האם אכן כלל החלקים הרלוונטיים מתוכו הועברו לעיון המשיבים. תצהיר כאמור מטעם המבקשת הוגש ביום 1.6.2021, ובמקביל לכך העבירה המבקשת לעיון בית המשפט הן את הנוהל הכולל והן את החלקים מתוכו שהועברו לידי המשיבים.

7. ביום 6.6.2021 ניתנה החלטת בית המשפט מושא בקשה זו. נקבע כי מעיון מעמיק בנוהל עולה כי הוא כולל ערבוב בין נושאים שאין כל ספק כי הם אמורים להיות חסויים, לבין נושאים שכבר נקבע לגביהם כי הם אמורים להיות גלויים לעין כל. עוד נקבע כי נוסף על החלקים מתוך הנוהל אשר גולו על ידי המבקשת, קיימים סעיפים נוספים העשויים להיות רלוונטיים. אלא שבית המשפט אינו יכול לשמש כבא-כוחו של תובע ולהחליט עבורו מהם הסעיפים המהותיים והרלוונטיים לתביעתו. על כן, ככל שבא-כוחם של המשיבים יצהיר כי הנוהל בכללותו יותר חסוי ויעשה שימוש רק בסעיפים הרלוונטיים להליך, יש להמציא לעיונו עותק של הנוהל במלואו.

מכאן הבקשה שלפני.

8. לטענת המבקשת, חיוב בעל דין לגלות מסמכים העשויים לפגוע באינטרס ציבורי מוגן, עלול לגרום עוול שאינו בר תיקון בשלב הערעור, ולפיכך יש להידרש לטענותיה כבר בעת הזו. לגופם של דברים טוענת המבקשת כי החלקים מתוך נוהל המודיעין העוסקים בעבודת איסוף המודיעין ברשות כלל אינם רלוונטיים לתביעת המשיבים, ואף המשיבים לא טענו לכך. מדובר בנוהל המסדיר עניינים חסויים שאף עיקר עובדי המבקשת אינם חשופים אליו, וגם מטעם זה אין לחשוף אותו. המבקשת הדגישה כי העבירה לידי המשיבים את כל החלקים הרלוונטיים מתוך נוהל המודיעין, וציינה כי היא נהנית מחזקת התקינות המינהלית ומחזקת ההגינות החלות שתיהן בנסיבות ענייננו. המשיבים לא סתרו את חזקות התקינות וההגינות העומדות למבקשת, וגם אין בסעיפים אליהם הפנה בית המשפט בהחלטתו כדי לסתור חזקות אלו. על כל פנים, דרך המלך שעל בית המשפט לנקוט על מנת לקבל החלטה במחלוקת בנוגע למסמך היא לעיין בו במעמד צד אחד ולא למסור אותו לעיון הצד שכנגד. המבקשת הוסיפה כי גם הוראותיו של חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 תומכות במסקנה כי לא היה מקום להורות על העברת הנוהל לעיון בא-כוח המשיבים. עוד נטען כי הצהרת בא-כוח המשיבים לפיה הנוהל יהיה חסוי וישמש רק בהליך אינה ממתנת את הפגיעה בתפקוד הרשות, וכלל לא ברור מה מעמדה הנורמטיבי של הצהרה שכזו. מה גם, שחשיפת הנוהל בענייננו עלולה ליצור מדרון חלקלק שיחייב את המבקשת לחשוף אותו גם בהליכים אחרים.

9. המשיבים טענו כי דין הבקשה להידחות. ראשית, כבר בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 29.12.2020 נקבע כי על המבקשת להעביר לידיהם את הנוהל המלא. ברם, המבקשת לא השיגה על החלטה זו, וחרף זאת נמנעה מלגלות את הנוהל בשלמותו ובכך עשתה דין לעצמה. כמו כן, בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 3.5.2021 התקבלה טענה שכבר נדחתה בהחלטות קודמות, בהן חויבה המבקשת להעביר לידיהם את הנוהל המלא וזאת בלא שינוי נסיבות, ולפיכך ההחלטה ניתנה בחוסר סמכות. בהקשר זה, אין להסכים עם מצב זה שבו המבקשת לא מקיימת את החלטות בית המשפט במודע ובמכוון ותחת זאת מעלה טענות שכבר נדחו. בשים לב לאי-הגשת בקשת רשות הערעור בהחלטת בית המשפט מיום 29.12.2020 ולחוסר הסמכות של בית המשפט לחזור בו מהחלטתו, דין הבקשה להידחות. מעבר לכך, מאחר שלא נחשפו המשיבים לנוהל המלא אין באפשרותם להביע את דעתם לגופו של עניין, אך בכל מקרה לא יתכן כי הרשות תטען בהליך אזרחי לקיומה של הוראת דין חסויה שעל פיה יש לדחות תביעה שהוגשה נגדה מבלי לגלות את תוכנה של הוראת הדין לתובע ומבלי לאפשר לו להביע את עמדתו לגביה. לנוכח כל האמור בחרו המשיבים להימנע מלהתייחס לטענות הבקשה לגופן.

10. לאחר עיון בטענות הצדדים החלטתי לעשות שימוש בסמכותי לפי תקנה 149(2)(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: התקנות החדשות) ולדון בבקשה כאילו ניתנה רשות ערעור והוגש ערעור לפי הרשות שניתנה. אומר כבר עתה כי ראיתי לקבל את הערעור. אמנם, אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בשיקול דעתה של הערכאה הדיונית בהחלטות הנוגעות לגילוי מסמכים (וראו למשל: רע"א 4218/19 פנחסוב נ' ב.ט.ד. דירות מגורים בע"מ, פסקה 11 (27.6.2019); רע"א 8179/18 פלונית נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (22.11.2018)), אך מקרה זה הינו מקרה חריג המצדיק התערבות. למען הנוחות, המבקשת תמשיך להיקרא להלן: המבקשת.

11. כפי שציינתי לאחרונה, "נקודת המוצא בהתדיינות אזרחית היא עיקרון הגילוי על מנת שההליך יתנהל 'בקלפים פתוחים'... יחד עם זאת, תנאי ראשון ובסיסי על מנת שתקום חובת גילוי הוא תנאי הרלוונטיות" (רע"א 6243/21 גורטובוי נ' בי.אס.די קראון בע"מ, פסקה 11 (19.10.2021); ראו גם: רע"א 1604/19 מדינת ישראל נ' פלונית, פסקה 6 (26.1.2021)). בהתאם, על מנת להורות על עיון במסמך פלוני נדרש מבקש העיון להוכיח כי המסמך רלוונטי לבירור התביעה, או למצער כי קיים יסוד סביר להניח כי הוא רלוונטי לבירורה (וראו: רע"א 5823/20 פלונית נ' פלוני, פסקה 9 (23.11.2020); רע"א 1625/17 פלוני נ' מדינת ישראל – ביה"ח ברזילי אשקלון, פסקה 6 (5.3.2017) (להלן: עניין ביה"ח ברזילי)). מקום בו נמצא כי אין רלוונטיות למסמך הנדון, אין מקום להורות על גילוי ועיון בו (רע"א 4627/14 פז חברת נפט בע"מ נ' דיעי, פסקה 8 (10.11.2014) (להלן: עניין פז)). הרציונל העומד ביסוד תפישה זו הוא כי מטרת-העל של הליכי הגילוי והעיון היא חקר האמת, ואילו מסמך שאינו רלוונטי לבירור מחלוקת עובדתית בהליך אינו נחוץ לבירור האמת (וראו: 'עמית חסיונות ואינטרסים מוגנים – הליכי גילוי ועיון במשפט האזרחי והפילי 59 (2021) (להלן: עמית – חסיונות ואינטרסים מוגנים)). כפועל יוצא מכך, הכרעה בשאלת רלוונטיות המסמכים תיעשה בשלב הראשון ולפני בירור טענות אחרות הנוגעות לגילוי המסמכים ולעיון בהם (ראו למשל: רע"א 5906/19 פלוני נ' לאומית שירותי בריאות, פסקה 11 (5.11.2019); עניין פז, פסקה 8).

12. ברם, הוכחת רלוונטיות המסמך אינה מספיקה לשם מתן צו לעיון בו מקום שניתן להצביע על חיסיון, על אינטרס או על ערך מוגן אחר הראויים להגנה (רע"א 2062/15 פלוני נ' הרשות לניידות ערך, פסקה 16 (3.6.2015); עמית – חסיונות ואינטרסים מוגנים, עמ' 370). משהועלתה טענה לקיומו של חיסיון, אינטרס או ערך מוגן המצדיק את מניעת חשיפת המסמך כאמור, על בית המשפט לבחון אם יש ממש בטענה זו, וככל שהתשובה לכך חיובית – עליו לערוך איזון בין הערכים והעקרונות המתחרים, להעריך את משקלם

ובהתאם לכך לקבוע את היקף העיון הראוי בנסיבות העניין (ראו למשל: רע"א 5247/15 תיאופילוס ג'אנופולוס נ' הימנותא בע"מ, פסקה 10 (28.8.2016); עמ"ת – חסיונות ואינטרסים מוגנים, עמ' 370-371).

13. יישום הלכות אלה על המקרה מושא ענייננו מוליך למסקנה כי נפלה שגגה בדרך הילוכו של בית המשפט. ראשית, כאמור, תביעת המשיבים עוסקת בתגמול למוסר מידע לרשות. אין מחלוקת בין הצדדים כי נוהל המודיעין קובע הוראות לעניין תגמול כאמור, ודומה כי גם אין מחלוקת כי הוראות אלה רלוונטיות לתביעת המשיבים. ברם, נוסף על כך, הנוהל עוסק במגוון נושאים אחרים הנוגעים לאיסוף מודיעין על ידי הרשות ובכללם אופן קבלת מידע ואיסופו, הטיפול במידע והשימוש בו, פעילות אגף המודיעין ועוד. על פניו ומבלי לטעת מסמרות, יש רגליים מוצקות לסברה כי חלקו הארי של הנוהל כלל אינו רלוונטי לתביעה, אולם דיון מעמיק בשאלת הרלוונטיות של הסעיפים שלא גולו על ידי המבקשת נעדר מהחלטת בית המשפט. אכן, מוטב היה אילו היה בידי המבקשת נוהל העוסק בתגמול למוסר בלבד, בשם לב לחשיבות שבחשיפתו לציבור המוזמן למוסר מידע לרשות. יחד עם זאת, עצם העובדה שנהלי המבקשת לעניין גמול למוסר מוטמעם בנוהל מודיעין רחב, אין בה כדי להביא למסקנה כי יש לגלות את הנוהל בשלמותו.

14. דברים אלה מקבלים משנה תוקף, שעה שהמבקשת טענה לקיומם של אינטרסים ציבוריים העשויים להיפגע כתוצאה מחשיפת הנוהל במלואו. ואכן, עיון בנוהל מעלה כי מסירתו למשיבים בשלמותו תביא לחשיפת שיטות פעולה של אגף המודיעין של המבקשת, באופן שיש בו כדי לפגוע באינטרס הציבורי. מסקנה זו אף לא חמקה מעיני בית המשפט המחוזי שקבע בהחלטתו כי קיימים בנוהל נושאים "שאין ספק שאמורים להיות חסויים" וש"ראוי שיוותרו חסויים" (פסקאות 5 ו-9 להחלטתו). משאלה הם פני הדברים, בטרם הורה בית המשפט על חשיפת המסמך בשלמותו ולו לבא-כוח המשיבים תחת הגבלות, היה עליו לערוך איזון בין האינטרסים הנוגדים, ועל בסיסו לקבוע את היקף העיון הראוי בנסיבות העניין.

15. חלף בחינת רלוונטיות כלל חלקי הנוהל ועריכת איזון אינטרסים כאמור, בית המשפט קבע כי מאחר שאינו יכול להחליט עבור המשיבים מהם הסעיפים המהותיים והרלוונטיים עבורם, יש להמציא לעיונו של בא-כוחם את הנוהל המלא. אין לקבל זאת. אכן, בחינת טענה לקיומו של חיסיון, אינטרס או ערך מוגן אחר כאמור מעוררת קושי מסוים. מחד גיסא, במסגרת זו נדרש כאמור בית המשפט לאזן בין התועלת הגלומה במסמך למבקש העיון לבין האינטרס שבאי-חשיפתו; ומאידך גיסא, מבקש העיון אינו רשאי לעיין במסמך ומשכך אין באפשרותו לבחון את התועלת הגלומה לו וממילא לא

לטעון בעניין לפני בית המשפט. ברם, קושי זה לא נותר בלא מענה. תקנה 119 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: התקנות) (החלה בהליך שהתקיים בערכאה קמא בשים לב למועד האחרון להגשת כתב התשובה מטעם המשיבים, זאת לפי תקנה 180(ג)(2) לתקנות החדשות), מקנה לבית המשפט סמכות לעיין בעצמו במסמך במעמד צד אחד, והיא מורה כך:

הוגשה בקשה למתן צו למסירת שאלון, או לעיון במסמכים, ונטענה טענת חסיון לגבי שאלה פלונית או מסמך פלוני, רשאי בית המשפט או הרשם שלא להעתר לבקשה לענין אותה שאלה או אותו מסמך, ולשם כך רשאי הוא לעיין במסמך כדי להחליט אם יש ממש בטענה זו; אין האמור בזה בא לגרוע מזכותה של המדינה לסרב להראות מסמך.

תקנה 119 הוחלפה בתקנה 59(ב) לתקנות החדשות, המורה כך:

נטענה טענת חסיון לגבי שאלה או מסמך, רשאי בית המשפט לעיין במסמך כדי להחליט אם יש ממש בטענה זו.

המעיין בתקנות והמשווה ביניהן מגלה על נקלה כי שעה שנטענת טענת חסיון לגבי שאלה או מסמך, המענה הניתן לכך בשתי התקנות זהה. כמו כן, התקנות, הן התקנה "הישנה" והן התקנה "החדשה", עושות אמנם שימוש במילה "חסיון", אולם ההלכה הפסוקה נוהגת לפרש את סמכותו של בית המשפט בהרחבה אף מעבר לגבולות החסיון. כך למשל, נקבע כי סמכותו של בית המשפט לעיין במסמך במעמד צד אחד קמה גם כאשר מועלית טענה לפגיעה בפרטיות (וראו: עניין ביה"ח ברזילי, פסקה 5; רע"א 4781/12 י.מ. עיני קונדיטוריה בע"מ נ' בנק לאומי לישראל בע"מ, פסקה 14 (6.3.2013)). יתרה מזאת, בית המשפט רשאי לעשות שימוש בסמכותו ולעיין במסמך במעמד צד אחד על מנת להכריע בשאלת הרלוונטיות שלו להליך (וראו: עניין 19, פסקה 12; רע"א 8047/17 בנק הפועלים בע"מ נ' שילת לעד בע"מ, פסקה 7 (14.11.2017)); בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' שיינר, פ"ד סו(3) 460, 442 (2014)). פסיקה זו יפה גם לגבי סמכות בית המשפט לפי תקנה 59(ב) לתקנות החדשות (וראו בדברי ההסבר לתקנות החדשות, עמ' 26).

16. התקנות, הן הישנות והן החדשות, מעניקות אפוא לבית המשפט כלי משמעותי שבאמצעותו הוא יוכל לקבל "החלטה מושכלת ומוארת בשאלה אם המסמך יהנה מחסיון אם לאו, תוך שמירה מרבית על האינטרסים המתנגשים" (רע"א 7598/14 תיאופילוס

ג'אנופולוס ("תיאופולוס השלישי"), הפטריארך היווני אורתודוכסי של ירושלים נ' הימנותא בע"מ, פסקה 12 (6.1.2015)). העיון שמוסמך בית המשפט לבצע מאפשר לו לעמוד, בין היתר, על הנזק העלול להיגרם עקב חשיפת המסמך; התכליות שביסוד הכנת המסמך; והחשוב לענייננו – על חשיבות המסמך עבור בעל הדין מבקש העיון ועל התועלת הגלומה בו (ראו: רע"א 5806/06 עיזבון המנוח נמירובסקי מיכאל ז"ל נ' שימקו (13.6.2007) (להלן: עניין שימקו); רע"א 6656/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (25.11.2018); רע"א 4776/13 Milgerd Nominees Pty Limited נ' Max Donnelly, פסקה 20 (29.9.2013); רע"א 7515/16 לוזון נ' ברקוביץ, פסקה 23 (5.12.2016); רע"א 2498/07 מקורות חברת מים בע"מ נ' בר, פסקה י(2) (27.6.2007)). במילים אחרות, באמצעות השימוש בתקנות אפשר למצוא איזון בין האינטרסים הנוגדים ולתת ביטוי לקולו של מבקש העיון שאינו חשוף למסמך, ובכך בא לכדי פתרון הקושי עליו עמד בית המשפט המחוזי בהחלטתו במקרה דנן. מכל מקום, הקושי אינו יכול לבוא לכדי פתרון באמצעות מתן אפשרות למבקש העיון או למצער לבא-כוחו לעיין במסמך כולו חלף הפעלת שיקול דעתו של בית המשפט.

הערעור מתקבל אפוא. ההליך מוחזר לבית המשפט המחוזי על מנת שיבחן בעצמו האם קיימים בנוהל המודיעין חלקים שטרם נחשפו על ידי המבקשת והעשויים להיות רלוונטיים, בין היתר בשים לב לטענות שהועלו בכתבי הטענות ובשים לב לראיות הגלויות בהליך. ככל שהתשובה לכך חיובית, יבחן בית המשפט את עצמת הרלוונטיות של אותם חלקים, יערוך איזון בין הרלוונטיות ועוצמתה לבין האינטרסים שבמניעת חשיפתם, ויקבע על בסיסו האם יש מקום להורות על חשיפת חלקים נוספים מתוך נוהל המודיעין ובאיזה היקף.

בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ח בחשון התשפ"ב (11.2021.3).

ש ו פ ט